

אמר רבי, תרי ענניני אינון דלא מתנישבי פחדא, יינא ופולחן שמיא. דתנינן תמן, שתוי אל יתפלל. וכן שפור, אל יתפלל. ואם התפלל, תפלתו תועבה.

ואמר רבי יוסי, שפור המתפלל פאלו עובד עבודה זרה. ומנא לן, מחנה. דכתיב (ש"א יג) ויחשבה עלי לשפורה. והשיבה ואמרה אל תתן את אמתך לפני בת בליעל. ואמר רבי יוסי, כתיב הכא בת בליעל, וכתיב התם, יצאו אנשים (דברים יג יד) בני בליעל, מה להלן עבודה זרה, אף פאן עבודה זרה.

אמר רבי יצחק, לית לך גוברין דאתקרון קדישין, בר אינון פרישי חמרא. דכתיב (במדבר ו ח) כל ימי הזירו לה' קדוש יהיה.

ואמר רבי יצחק, לית לך חמר דאתקרי חמר טוב, פחמרא דארעא דישראל. ויתיר על פלהון, חמרא דגלילא עילאה, דלא יכיל אינש למשתי פלגות לוגא מיניה.

רבי אלעזר בר ר' שמעון, אזל למחמי לר' יוסי ברבי שמעון בן לקוניא חמוי. יהבי ליה למיכל עגלא תליתאה רכיכא, פתח ליה חד פובא דחמרא. חמוי מזיג, והוא שתי, מזיג והוא שתי. אמר ליה איפשר דשמעת מאביך, פמה הוא שיעורו של כוס. אמר ליה פמות שהוא, אחת פחמין ואחת בצונן, אבל לא שיערו רבנן בכוסף דהוא זעירא. ובחמרף דהוא טבא. ובמעוהי דהוא רחבה.

ואמר רבי יהודה, מבלבב בדעתו היה נח פשיצא מן התיבה, בדירתו עם החיות והרמשים והשרצים, ומפני ששתה מעט יין, נשפר ונתגל.

ואמר רבי יהודה בא פנען וסרסו, הקיץ מיינו, ומצא עצמו מסורס. דכתיב וייקץ נח

אמר רבי, שני עננינים הם שאין מתנישבים יחד - יין, ועבודת השמים. ששנינו שם, שתוי אל יתפלל, וכן שפור אל יתפלל. ואם התפלל - תפלתו תועבה.

ואמר רבי יוסי, שפור המתפלל פאלו עובד עבודה זרה. ומנין לנו? מחנה, שכתוב (שמואל א) ויחשבה עלי לשכרה. והשיבה ואמרה, אל תתן את אמתך לפני בת בליעל. ואמר רבי יוסי, כתוב פאן בת בליעל, וכתוב שם (דברים א) יצאו אנשים בני בליעל. מה להלן עבודה זרה - אף פאן עבודה זרה.

אמר רבי יצחק, אין לך אנשים שנקראים קדושים פרט לאותם פרושי יין, שכתוב (במדבר ו) כל ימי הזירו לה' קדוש יהיה.

ואמר רבי יצחק, איף לך יין שנקרא יין טוב פיניה של ארץ ישראל, ויותר על כלם היין של הגליל העליון, שאין איש יכול לשתות ממנו חצי לוג.

רבי אלעזר בר רבי שמעון הלך לראות את רבי יוסי בן רבי לקוניא חמוי. נתנו לו לאכל עגלה משלשת רפה. פתח לו חבית יין אחת, חמוי מוזג - והוא שותה, מוזג - והוא שותה. אמר לו, אפשר ששמעת מאביך פמה הוא שיעורו של כוס? אמר לו, פמות שהוא, אחת פחמין ואחת בצונן, אבל לא שיערו רבנן בכוסף שהיא קטנה, וביינד שהיא טוב, ובמעיו שהם רחבות. ואמר רבי יהודה, מבלבב בדעתו היה נח פשיצא מן התיבה בדירותו עם החיות והרמשים והשרצים, ומפני ששתה מעט יין, נשפר ונתגל.

ואמר רבי יהודה, בא פנען וסרסו. הקיץ מינו, ומצא עצמו מסורס, שכתוב (בראשית ט, כב) וייקץ